

Autor: Karel Veliký

Genetický základ obyvatelstva „pouze“ zakládá podobu jeho kultury (kultury ve smyslu pěstění - „kultivace“ - životního prostředí člověka a jeho skupin), kterou dále ovlivňují klimatické, zeměpisné a jiné faktory. Kultury zase zpětně ovlivňují, prostřednictvím podnětů vynikajících jednotlivců, kteří v nich působí, dějinné dění, proto se dějiny ras a národů významně liší a řada lidských populací žádné dějiny v evropském smyslu ani neměla a žila v jakémsi „bezčasi“, které bylo narušeno až s příchodem tvůrčího - tedy dějnotvorného - živlu zvenčí.

Češi, kteří jsou geneticky Němcům blíží než ostatní slovansky mluvící národy, mají sice podobné psychomotorické tempo, ale nakolik je např. jejich „mysl pro pořádek“ (zřetelně nižší než u Němců, zároveň však zřetelně vyšší než třeba u Rusů) důsledkem této blízkosti už zdaleka jasné není. Na vyšší adaptabilitě Čechů na „německý pořádek“ se totiž jistě podílí i faktor blízkosti čistě zeměpisné, tedy nejen míšení, tj. četnost rozložení a čistoty evropských rasových subtypů (nordik, baltik, alpín, dinár, mediterán), ale prosté sousedství. 1]

A totéž platí pro „českou protestantskou tradici“, v níž se odráží onen severský „obrat dovnitř“ (introverze), 2] nemluvě už o smyslu pro technologický rozvoj a jeho uplatňování přítomný u značné části Čechů nejen moderní doby. Rovněž nedostatek téměř jakéhokoli našeho smyslu pro výboj je z velké části odvoditelný z geografického činitele: totiž z postavení mezi početně mnohem silnějšími národy Němců, Poláků a Rusů. Adaptací na tuto pozici lze pak také možná vysvětlit pramalý smysl všech druhů českých elit pro vojenské a vůbec „pruské ctnosti“, které by při našem počtu a geografickém rozpoložení vedly nejspíš k národní sebevraždě (genocidě). 3]

Tyto rozdíly „národních charakterů“, více zjevné mezi Severem-Jihem (např. Nor a Ital) a méně patrné mezi Západem-Východem (např. Francouz-Čech), však nemohou nikomu bránit mluvit o „evropském národě“ (*Nation Europa*), který se skládá z mnohostranně spřízněných evropských etnik (*Völker*) a v jejichž středu v sousedství Němců shodou okolností stojíme. Vždyť s jakou samozřejmostí se hovoří, i mezi většinou konzervativců, např. o „americkém národě“, o „Američanech“, tzn. o lidech odlišných ras a nejvzdálenějších etnik, o národech a národnostech, jejichž spojení v jeden Nation je založeno pouze na „smlouvě“, která v moderní

době navíc ztratila většinu ze svého někdejšího metafyzického posvěcení! Dává jim však doposud politickou jednotu, která Evropanům norské, italské, francouzské nebo české národnosti stále chybí, což Američanům strategicky velmi vyhovuje 4] Je naděje na změnu?

Poznámky:

1] Na druhou stranu těsné sousedství cikánů na jejich skupinovém smyslu pro „český pořádek“ (neřkuli německý) nezaněchalo za staletí větší stopy, a tento smysl se zjevně naopak projevuje jednotlivě až teprve s určitým podílem „evropské krve“. Ale také rozdíl mezi každou českou a sousední německou vesnicí byl v někdejší Československu patrný už na první pohled.

2] Výsledky průzkumů mezi světle a tmavě pigmentovanými, neboli mezi nordiky a mediterány, potvrzují introverzi a extroverzi v jejich chování. Např. podle průzkumu Američana Harolda Noela Arrowsmitha je v oblasti Porýní počet souhlasných odpovědí na větu „*Mám moc rád být ve společnosti jiných*“ tím větší, čím více se tázaný morfologicky blíží mediteránnímu typu a čím méně vykazuje znaků nordických. Probandi (=osoby proměřované antropometrickými metodami) nordického typu o to častěji souhlasí s větami jako „*Své pocity si zpravidla nechávám pro sebe*“ či „*Při společenských akcích se rád držím stranou*“ nebo i „*Rád přemýšlím o složitých a zamotaných problémech*“. Mezi Čechy je však mediteránních i nordických typů menšina, převládá alpín (40% populace), následují baltik („typ Havel“) a dinár („typ Masaryk“). Ke korelacím mezi fyzickými a psychickými znaky evropských rasových subtypů srv. např. výsledky starších německých bádání v člancích Německá rasová nauka: **Alpín; Baltik**.

3] Dokonce i naše nejslavnější a výsledkem přinejmenším nerozhodná válka s katolickým papeženstvím v 15. století měla za následek naprosté oslabení kulturní prestiže (a tedy životního prostředí, „osvětí“ - Umweltu) Zemí koruny české, které o století dříve dosáhly jako sídlo císaře Svaté říše římské skutečně centrální evropské pozice. Takový byl výsledek nejúspěšnějšího vzepětí malého národa za horami „dělat dějiny“ zbraní a výbojem...

4] Případní budovatelé nové evropské říše („federace“) či evropského spolku („konfederace“), které by mohly být strategicky rovnocenným rivalem USA, Číny, Indie a rozmáhajícímu se asijskému, arabskému, africkému, ba i jihoamerickému živlu (Brazílie!) vůbec, budou proto muset velmi přihlížet i ke geopolitickým kritériím, která z těchto celků v dosavadních koncepcích často vyřadila národy bývalého Sovětského svazu či Velké Británie, a samozřejmě všech dalších zámořských zemí, nehledě na jejich evropský, resp. nordický podíl v obyvatelstvu.

Související článek: **Genes mirror geography within Europe**. Tým kolem Carlose D. Bustamanta vypracoval „genetický atlas“ Evropy s přesností určení zeměpisného původu DNA jedince na „několik set kilometrů“.